

[Rasmussen (Gylling).]

Grad være et Vidnesbyrd om, at der i alt Fald ikke er noget Grundlag for at paastaa, at der er noget særligt, som er forsømt. Man kunde med mere Ret have rettet Bebrejdelser, hvis der havde været mindre Beholdninger end normalt; men man ligger jo med en Beholdning paa over 33 pCt. over Normalbeholdningen, saa jeg synes, at Ministeren med god Ret kan sige, at der er ikke Grundlag for Kritik og Bebrejdelser for en Forsømmelse, som Ministeren skulde have gjort sig skyldig i.

Jeg hørte nok, at den ærede Ordfører for Forespørgerne ligesom pralede med den Forudseenhed, han havde været i Besiddelse af, og i det hele taget maa jeg sige, at den ærede Ordfører bestemte paa forskellige Tidspunkter i sin Tale, hvornaar Ministeren skulde være bleg, hvornaar han skulde være stolt, hvornaar han skulde være fattet, og hvornaar han i det hele taget skulde være forberedt paa noget som helst. Det er en meget let Maade at argumentere paa, at stille op, hvorledes Modstanderens forskellige Sindsstemninger er. Den ærede Ordførers Sindsstemning var ikke til at tage fejl af; den gav Udtryk for et voldsomt Ønske om at bibringe Befolkningen den Opfattelse, at han og hans Meningsfæller er Folk, der særlig er kaldet til at varetage Befolkningens og Erhvervslivets Interesser. Det var ganske vist en underlig Opsang, naar man tænker paa Indledningsordene, som skulde give Vidnesbyrd om det Borgersind og det Borgersamarbejde, som de Herrer fra den Side saa ofte røber at de er i Besiddelse af, naar det ikke har noget at betyde, men som de er villige til at forlade paa ethvert Tidspunkt, hvor der er Mulighed for virkelig at vise det. Her synes jeg, at der, nu over de vanskelige Forhold, vi arbejder med, som nødvendiggør dybe Indgreb i Erhvervs livet paa mange Omraader, var en Lejlighed til at faa konstateret, om Forespørgeren og hans Meningsfæller er de eneste, som varetager Befolkningens og Erhvervslivets Interesser, medens de andre Partier er paa Jagt efter at fortrædige Erhvervs livet mest muligt. Jeg tror ikke, at det Fif lader sig udføre; jeg tror, at man godt kan gennemskue Bevæggrunden til Forespørgselen.

Vi fra mit Partis Side tager Ministerens Redegørelse til Efterretning. Vi finder, at den er Bevis for, at der intet sagligt er at bebrejde Ministeren. Hans Redegørelse vidner om, at man ikke alene var i Besiddelse af det normale Kvantum Benzin, da Krigen udbrød, men at man desuden i den Tid,

som er gaaet siden, har været opmærksom paa og har gjort, hvad der gøres kunde, for at tilføre Landet de nødvendige og mulige Kvanta, som vi kan faa Brug for.

Valdemar Thomsen: Naar den højtærede Handelsminister i sin Redegørelse her for et Øjeblik siden aabenbart til Skræk og Advarsel fremmanede Valutaspøgelset, er der Grund til, forekommer det mig, at rejse det Spørgsmaal, om der ikke i en saa tilsyneladende faretruende Situation for vor Mønt vilde være Grund til at slaa ind paa den eneste rationelle Vej, den, man gaar i tilsvarende Situationer, og som ganske simpelt bestaar i at forhøje Prisen paa Varer, der trues af en alt for stærk Efterspørgsel. Gør man ikke det, ja, saa vil Eksportørerne fortsat faa for lidt for Varerne, og Spekulanterne vil faa for meget til deres ophøjede Geschäft, og en skønne Dag vil man, hvis ikke det hele skal ende i økonomisk Kaos, blive nødt til at benytte det eneste rigtige Middel — men saa er det maaske for sent. Det burde den højtærede Handelsminister ikke mindst i sin Egenskab af kongelig Bankkommisær betænke i Tide.

Hvad den stillede Forespørgsel angaar, da er der gennem det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts Indlæg dokumenteret, at Handelsministeren ikke, mens Tid var, har sørget for passende Nødbeholdninger af Benzin. Ministeren kommer, som det ogsaa er sagt herfra, nøjagtig et Aar for sent med sine Foranstaltninger. Det er ogsaa rigtigt, som der er blevet gjort opmærksom paa, at Ministeren efter den Villighed, som Rigsdagen i sin Tid viste over for Beredskabskøbene, burde have fremskaffet et langt større Kvantum Benzin, end Tilfældet er. Men Forholdet er jo nu det, at lige saa lidt som det kan nytte at græde over spildt Mælk, lige saa lidt kan det nytte at sørge over den Benzin, som Handelsministeren forsømte at købe. Det, vi nu i særlig Grad maa samle Opmærksomheden om, er en retfærdig Fordeling af de forhaandenværende Beholdninger, og der vil jeg gerne sige, forøvrigt i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), at hvad Administrationen af Benzinordningen angaar, da faar man det Indtryk, at den er meget tilfældig og meget usikker. Nu maa det selvfølgelig indrømmes, at det for Politiet kan være vanskeligt i alle Tilfælde at træffe den helt rigtige Afgørelse; men naar det kniber saa meget, som det aabenbart gør, mon det saa ikke skyldes Mangelen paa Direktiver? Hvis ikke det er Aarsagen, maatte man forvente, at samme Kategori af motorkørende